

Coses del present

written by Pere Segura | 30 d'abril de 2023

Rebre una citació del Tribunal Suprem i, a la pregunta de si hi anirà, contestar “tinc feina, aniré a treballar” és riquesa de matisos humans viscuts amb la més encantadora senzillesa. A més, contrasta el treball substituït d'un amb el treball responsable de l'altre...

– Afirmar que la intel·ligència artificial o la pluralitat de llengües renovaran la pedagogia pot reduir-la a tècniques, mètodes i procediments. Cal no perdre objectius. Com ara la identitat dels pobles. Com ara la cerca de veritat, bellesa i bondat, que tant es necessiten.

– Augmentar ara considerablement la producció d'armes en l'àmbit mundial, és a dir, la manera de matar eficaçment i ràpidament moltíssima gent, significa que la humanitat es troba necessitada d'assolir consciència en la recerca de sentit i d'una acció per la pau sincerament adoptada.

– Parlar d'un “Acord de Claredat”, que té de claredat no acordar més que amb un mateix, no respon al necessari progrés d'escoltar i respondre, comunicar, participar. Precisa en qui ho faci i en els que ho escampen major sensatesa.

– Si els “parlaments” redueixen el parlar a portar la contrària a l'altre, i a oposar-se per sistema, substitueixen la política. La gent trobarà la manera de què la política recuperi sentit i camini en democràcia.

– Sovint el present i la immediatesa ens ocupen massa. Ens cal viure perspectiva i prospectiva. El passat també és un aprendre, el futur camí d'esperança i el present, llavors sí, per ser-hi.

– Quan un poble omple carrers de festa col·lectiva una llum d'esperança visita els cors i queda més clar aprendre a viure.

Aquest aprenentatge és el que ens fa dignes.